

L'EDUCACIÓ FÍSICA I JO

*Yo no sé muchas cosas, es verdad.
Digo tan solo lo que he visto.
Y he visto
que el llanto del niño lo taponan con cuentos,
que los gritos de angustia del hombre los ahogan con cuentos,
que los huesos del hombre los entierran con cuentos.
Yo no sé muchas cosas, es verdad,
pero me han dormido con todos los cuentos
y sé todos los cuentos.*

León Felipe

Des d'alguns sectors es considera que l'ésser humà és eminentment un ésser narratiu, és a dir, que donem sentit a l'existència mitjançant relats, contes o narracions en els quals encaixem i organitzem les situacions, els personatges i els escenaris seleccionats per la memòria.¹ No obstant això, les nostres històries no solament són individuals, sinó que en certa manera entronquen amb un repertori ampli, encara que limitat, de relats compartits que (pre)existeixen en el panorama social. Històries d'homes, de dones, d'esportistes, de professors... històries que ens *sonen* i a les quals les nostres s'arrelen per a construir un sentit. I nosaltres, amb les nostres vides, amb els nostres relats, al mateix temps alimentem (o transformem) aquest repertori d'històries possibles d'on altres persones triaran relats amb els quals aniran donant sentit a la seua vida. I d'aquesta manera, successivament, fins que arribem a identificar-nos (o diferenciar-nos) amb les persones i amb els contextos que narrem i que ens narren. *En definitiva, arribem a ser com les nostres històries; i les nostres històries arriben a ser com nosaltres.*

D'alguna manera, som docents i estudiants d'educació física com a fruit d'històries *compartides*. A fi de donar sentit a la intenció i al fet d'estudiar o d'ensenyar aquesta disciplina, busquem la coherència entre la nostra vida personal sobre l'educació física i (algunes) aquestes narracions (pre)existents. Així, donem causa als efectes, donem sentit al que és bo i roí ensenyar, a tot el que trobem desitjable i indesitjable, al que fem a classe, al que som com a docents i estudiants. En la vida donem sentit a tot. Així, contant la vida, contant-nos-la, ens entenem i entenem el món on vivim. Si volem entendre en profunditat la dimensió personal de l'educació física, cal entendre les històries que es conten sobre l'educació física... les històries que contem sobre aquesta disciplina. Les preguntes que ens proposem ací són: *quines són les nostres històries com a docents i estudiants d'educació física? Com les compartim?*

Us proposem redactar i compartir un relat que porte com a títol "l'educació física i jo". Es tracta d'escriure un relat biogràfic sobre la teua relació amb esta matèria: l'experiència que has tingut com a estudiant d'educació física a l'escola, la decisió d'estudiar aquesta disciplina i el que faries com a docent. Però també sobre el sentit que té en la teua vida: l'experiència en l'esport, les relacions familiars, la relació afectiva amb els companys i els docents... Els relats són anònims; i el contingut i la forma, totalment lliures.

¹ Si voleu saber més sobre la teoria narrativa, consulteu Frank, A. (1995). *The wounded storyteller*, Nova York: Sage.